

SỐ 506

KINH KIÊN-ĐÀ QUỐC VƯƠNG

Hán dịch: Đời Hậu Hán, Tam tạng An Thế Cao.

Nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật cùng đông đủ một ngàn hai trăm năm mươi vị Tỳ-kheo đang trú tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ.

Bấy giờ, có quốc vương hiệu là Kiên-đà, phụng thờ vị Bà-la-môn, vị này trú trong núi có nhiều thứ cây trái. Khi ấy có người tiểu phu kiếm củi chặt đốn những cây trái đó. Bà-la-môn bắt gặp liền đưa đến chỗ vua, nói:

–Người này vô cớ chặt đốn cây trái của tôi, nhà vua nên trừng trị và giết nó đi.

Nhà vua kính thờ Bà-la-môn nên không dám trái lời, liền giết người tiểu phu.

Từ đó về sau chẳng bao lâu, có con bò ăn lúa của người, người chủ lúa bắt đánh đập, cắt đi một sừng, máu chảy đầy mặt, đau không thể nói. Bò chạy thẳng đến chỗ vua, thưa:

–Tôi thật không có tội, chỉ ăn một ít lúa của người này, nay bị người đó bắt, đánh, cắt sừng.

Người chủ lúa cũng tìm đến chỗ vua. Vua hiểu tiếng chim thú, nói với bò:

–Ta sẽ vì ngươi mà xử trị giết người đó.

Bò liền thưa:

–Nay tuy giết người ấy, cũng không thể làm cho tôi hết đau,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chỉ ra lệnh sau này chớ bắt bớ người như tôi.

Vua liền cảm niệm: “Ta thờ vị Bà-la-môn kia, vị ấy chỉ vì cây trái mà khiến ta giết người, thật không bằng con bò này.” Vua bèn gọi Bà-la-môn đến hỏi:

–Ông thờ đạo này có phước gì không?

Bà-la-môn đáp:

–Có thể tránh được tai họa, đạt được phước đức, phú quý, trường thọ.

Vua lại hỏi:

–Có thể khỏi sinh tử không?

Bà-la-môn đáp:

–Không thoát khỏi sinh tử.

Nhà vua suy nghĩ: “Nên dùng đạo này để tôn thờ không?” Vua bèn ra lệnh cho quần thần sửa soạn xa giá, đi đến chỗ Phật, năm vóc sát đất đánh lễ Phật.

Vua thưa:

–Tôi nghe đạo Phật chí tôn, giáo hóa rạn rỡ, mọi người được độ vô số, xin Phật chỉ dạy để tôi tự sửa mình.

Phật liền trao cho nhà vua năm giới, mười điều thiện và vì tất cả trời đất người vật giãng nói pháp vô sinh bất tử. Nhà vua đầu mặt đánh lễ sát đất, bạch Phật:

–Phụng thờ giới pháp tối thượng được phước gì?

Phật bảo:

–Bố thí, trì giới, hiện tại được phước. Nhẫn nhục, tinh tấn, nhất tâm, trí tuệ thì phước đức vô lượng, sau sinh lên cõi trời, cũng có thể làm vua Chuyển luân thánh vương, cũng có thể đắc đạo vô vi độ đời.

Vì nhà vua, Đức Phật liền hiện tướng hảo oai thần chiếu sáng. Nhà vua thấu rõ nên vui mừng, ngay khi ấy chứng đạo quả Tu-đà-hoàn.

Tôn giả A-nan sửa lại y phục, đầu mặt sát đất đánh lễ Đức Phật, bạch:

–Vị vua này cùng với bò vốn có nhân duyên gì mà bò nói, nhà vua lại hiểu được, bỏ Bà-la-môn để thờ đạo Phật, gặp Phật nghe pháp, chứng được pháp đạo?

Phật nói:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Thuở xưa, vào thời Đức Phật Câu-na-hàm Mâu-ni, vua và bò là anh em, làm Ưu-bà-tắc cùng giữ trai giới một ngày một đêm, vua giữ pháp tinh tấn không bê trễ, hết thọ mạng sinh lên cõi trời, rồi khi hết thọ mạng sinh xuống cõi người làm vua, còn bò thì khi ấy phạm giới ăn đêm nên sau phải chịu tội. Tội hết lại làm bò, một trăm đời còn nhớ tới chuyện xưa, nên đến khai ngộ ý vua. Sau bảy ngày bò qua đời, sinh lên cõi trời.

Phật nói:

–Bốn hàng đệ tử thọ trì trai giới không thể vi phạm.

Các Tỳ-kheo Tăng, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, các chúng Trời, Rồng, Quỷ thần nghe lời Phật dạy đều vui mừng, đến trước Phật đảnh lễ, lui ra.

